

Dialekt- och folkminnesarkivet
Uppsala

19496

SMÅLAND
=====

Skatelöv

12/8 1948

Nilsson, Alma, 1948

Svar på ULMA:s frågelista M 82 Matordning och
bordsseder

7 bl.4:o

96461

Svar på frågelist M 82 motordriften
och bordsredet

Från Skatelöv socken Småland

Ghs. Skatelöv var grannsocken till V. Törsås och begge dessa socknar tillika med Härlanda — min moders födelse-socken, — bildade en gemensam pastorat, med Skatelöv som moderförsamling.

Min moder f. 1834 var de begge förtändas socknarna framförvarande barnmorska från år 1858. Hon är jag född i Skatelöv 1875 och har gått i folkskola där men på grund av olika omständigheter kan jag äu i min barn och sengång åu hittills mycket hos släktingar i Törsås. Mor har också hittills mycket för mig om folkskolan där.

19. Det är omöjligt att ge någon bestämd uppgift om tiden för mästiderna för bara 70-80 år sedan. Ett ordopråk från Torsås lyder: "Vad-a smé, brukta seng se[sed]) — men min smé han brukta en jaktla se[sed] fö' han gl-i me ingen dök-vå[dagvar].

En del — särskilt hantverkare — åt helt enkelt ingen dagvard, de åtto i stället frukosten vid — 7-8. tiden fram. Och samma samboga således i mål, till EU. Deina hantverkare väl på att en hantverkare ej började sin arbetsdag så tidigt som bånderna.

Bånderna ricka ju hade en hel del arbeten, särskilt med äldreuns skötsel hade det enkelt inte tid med någon reel mästid förrän fram på fram. T.t. min egen fader f. 1831, var brakssmed vid Huseby bruk, i hans utlämningsrättor ingick att han själv skulle utlämna och avlöna

Fr.
Löa i s.v. smed-drängar, dessa hade således
även mat och bortad i mitten hem.

Vi åt under denna tid är autid fruktart fd.
8 fm, men dessförinnan fikti vis lite enkelt
trappa till 6 når arbetet blivit sluttat. En nöjda-
re Peterusen var vår närmaste grann, han
hade också egna s.v. nöjdlar-drängar —

men här i detta hemmet åts davar så sent
som 9-10. tiden fm. jag som brukade
leka ihop sammans med nöjdlarnas barn
blev en gång bjuden att åta da-rå med
dem. När jag sedan 8-9. tiden senare
varde åta mid. hemma hos ⁹ 18. var jag inte
hungrig. Då mor frågade varför åter du
entle barn snarske jag: "Jag har fått
davar i mitten middag, hos nöjdarna. Hur
sag det ut frågade mor? Jo det var lika
dånt som mors soppe, med mo-ro-
ta-bit i. Den här mor senare he-

R

blivat för mig. Mor varit ju mycke väl att
davå inte var en maträtt, utan hela endast
 höra hur jag hade uppfattat ordet davå
 Mår Måller-moran sade: "Vil du Anna
 ha lite davå ihop mā våra barn. Jag
 var då 3-4 år gammal, också i slutet av
 1870-talet = 1878-1879.

Just anträde de ören
 började mat sedlar och mälteseder att ändras
 men bönderna behöll sin vanliga tid förs
 dagvarards målet fram till cekelstiftet och
 längre. Ja sedan för måtiderne kom-
 de var olika men sannoliken var nog un-
 gefär den samma. Min far är äldre syster

Fida berättade att då hon och ett flertal
 andra barn lekte tillsammans — detta
 var också på Huseby i Skatelöv) så blev en
 av de stora flickerna insprödd av sin mor.

Kerkmärens ^{maya} flicka frågade då: Varpör
 fär du inte leka längre? Nej jag måste ditta

blev svaret. Härleds gennående den, förr a
Ni har väl inget sū derika, hū äter
jag är pannan — det har jag sjelv sett.

Denna flitkan hade seur ^{hantverk} i den
förrnäm das hem satte fram hela steke-
plälen = järnet, direkt på matbordet med
endast en liten järnring under, varefter
aus de som nu åt tog ett tycke bröd
och loppade detta direkt i Loppat (njäl-
och myck-loppa) sam panns på plåten.

I ärikar användes då ej helle, och aus
hade inte ens en kniv. Derik blev
det naturligtvis likaväl, eū gammalt
ordpråk säger också åt: Derik i saua
(spikaller) då tryt-å alri.

Denna här omtalade serveringsr
förekom i ett bruksarbete hem på i
mittan av 1870 talet. Frust så enkelt, att
man i regel inte men förekom ^{flans} ~~flans~~ flera,

ty vi hade en härm — ellers ordpräkt efter den halvblind gemensel man vilken skulle sagt till sitt barnbarn — vid matbordet : "Du herre som vi väl, o' då vät dé-
pa igen på järnet. Hon sat-ate [vara-
de] ja, där i lite av hen vannen [den
andra sidan.] Alltså doppades brödet di-
rekt med bara kypan i det gemensamma
doppat och när delis var slut söla [de] man
mindre bitar (som man satte på knäred-
den) mot höften på järnet [stekpannan]
Och på så sätt togs ut te varre.

I en vanligt reet bondhem är man
inte inte i spisen, på näm bänk eller söf-
fe-Löket men det finns ju ingen re-
gel utan undantag, och ordpräket som
väl passar in här lydde: Då finns mön-
na moder på näs-b [d.v.s. shinga olika
seder.] (Det ställe känner hända ju an-

Ligt talesätt — i stället för möjligens
— än både bönder och brukarbetare
hade samma tider för måltiderna
men inte autid, brukarbetarna hade
frukost till 8 men mjölnaren —
misen råkades mera till handen först
hade dagvar och denna åts senare.

V. Torsås och Skatelöv hade samma dia-
lekt dock talade Torsåsborna denna
mera utpräglat än t.ex. Skatelövsborna,
ville ansägs lite modernare.

Torsås hörde också de gamla se-
derna mycke längre än Skatelöv.